

Thăm Viếng Plitvice Lakes National Park, Croatia

Ngọc Hạnh

Chúng tôi từ Trogir đến vùng công viên quốc gia Plitvice Lakes vào buổi chiều. Cô Tina hướng dẫn viên GATE 1 cho đoàn du khách chúng tôi ngụ khách Jezero nằm trên đồi trong công viên Plitvice Lakes. Tuy khách sạn nơi vùng đồi núi nhưng đầy đủ tiện nghi, rộng rãi, rất đẹp. Mặt trước tường như tầng trệt nhưng mặt sau có ban công, nhìn xuống sân cỏ xanh mướt tô điểm vài vườn hoa nhỏ nhỏ. Tầng dưới ngay phòng chúng tôi là nhà hàng ăn uống rộng rãi xinh đẹp.

Sáng hôm sau cô Tina mời cả nhóm đến phòng tiếp tân xinh xắn khách sạn nghe hướng dẫn viên địa phương giới thiệu đại cương công viên Plitvice Lakes (Plitvice National Park) sau khi đi tìm. Cô phát một người một bản đồ vùng Plitvice Lakes. Theo cô Plitvice Lakes thuộc Croatia, gần biên giới Bosnia, đẹp nhất Âu Châu, có núi, rừng, thác nước... diện tích 296 cây số vuông, mỗi năm có 120 triệu du khách thăm viếng. Có 8 lộ trình thăm viếng công viên Plitvice Lakes, ngắn nhất 4 cây số, dài nhất đi bộ 8 giờ. Tổng cộng vùng Plitvice có 18 hồ lớn nhỏ thông nhau gồm hơn 10 hồ trên cao (upper lakes) và 4 hồ dưới thấp (lower lakes). Tài liệu Gate 1 ghi 18 hồ nhưng Wikipedia ghi 16 hồ nước thôi. Nhiều thác nước, cầu gỗ. Phần lớn các cầu không tay vịn, trần trụ bắt ngang qua hồ. Thác nước cái cao to. Có cái ở xa nhìn như nhiều dây lụa trắng trải dài từ trên núi cao xuống thấp. Cái cao nhất 76 mét. Công viên Plitvice Lakes là vùng đồi núi nhiều loại cây rừng. Điểm cao nhất nơi công viên 1279 mét, nơi thấp nhất 380 mét so với mặt nước biển. Hồ trên cao rộng và sâu như hồ Kozjak sâu 47 mét. Nhiều thú rừng: nai, gấu, chó sói, gấu và trăm loại chim lạ...

Ngày xưa cư dân trong vùng trồng trọt cây trái, chăn nuôi chút ít, sinh hoạt bình thường cho đến năm 1888, Plitvice Lakes và các vùng phụ cận được khai thác, tạo thành khu du lịch nổi tiếng trên thế giới. Năm 1890 một thương gia xây khách sạn, cất nhà hàng ăn uống, bán những quà lưu niệm nho nhỏ, xinh xinh cho du khách. Năm 1949 Plitvice Lakes trở thành công viên quốc gia, được nhà nước bảo trì, mở mang rộng lớn thêm. Năm 1960 có đường tráng nhựa nối liền Plitvice Lakes với các địa phương khác, khách sạn tối tân thay thế các khách sạn cũ, hư hỏng vì chiến tranh. Vùng Plitvice Lakes thành nơi phong cảnh xinh đẹp hữu tình, thơ mộng thu hút du khách khắp nơi trên thế giới, được Unesco công nhận là "di sản thế giới" năm 1979. Thời kỳ chiến tranh 1991-1995 nhiều kiến trúc vùng Plitvice Lakes bị tàn phá thiêu đốt, phá hủy, hoang vu không ai viếng thăm. Sau chiến tranh chính quyền phải lo gỡ mìn, tân trang xây dựng lại mãi đến năm 1998 mới cho dân chúng vào thăm viếng.

Nay công viên mở cửa quanh năm, giá vé thay đổi tùy theo mùa, từ 8 euros đến 25 euros, mở cửa từ 7 giờ sáng đến 7 giờ chiều. Trẻ em, người già, sinh viên được giảm giá. Mỗi mùa cảnh trí khác nhau. Mùa Xuân, mùa hè lá cây xanh, tươi, hoa rực rỡ màu sắc, chim hót líu lo, mùa Thu rừng cây thay lá đổi màu, vàng, cam, đỏ..., mùa Đông tuyết vời, tuyết phủ khắp cây cảnh, công viên, thác nước băng giá thành đá, toàn một trắng xóa. Tuy nhiên mùa hè vẫn là mùa đông khách nhất.

Nước trong các hồ cũng thay đổi màu sắc nhiều lần trong ngày tùy thời tiết, nhiệt độ. Theo hướng dẫn viên đây các hồ nước cạn dần mỗi năm độ 1cm (?)

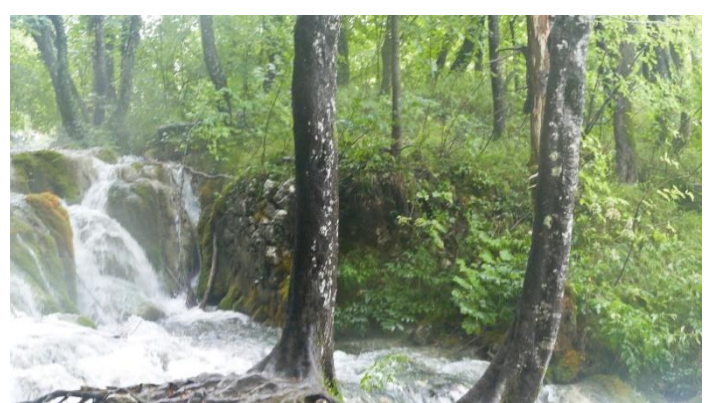

Du Ngoạn:

Hôm ấy mưa rĩ rã, trời âm u không thích hợp cho buổi đi dạo nhưng theo chương trình chúng tôi lên đường. Ai không đi ở lại khách sạn đi quanh quần nhìn ngắm những gian hàng bán quà lưu niệm xinh xắn trong khách sạn hay ngắm phong cảnh chung nhà qua cửa kính và mưa bụi. Trước khách sạn có mấy khu vườn nhỏ nhỏ hoa và cây cỏ xinh đẹp. Chị Phượng, cô bạn cùng phòng ngại trời mưa nên không đi ngắm cảnh, tôi bèn mượn áo mưa chị có mũ trùm đầu vì tôi chỉ mang theo cây dù. Chị dọa "đi mắc mưa bị cảm đừng có than". Mặc kệ, chắc gì tôi có cơ hội trở lại nơi này ghi lại những điều nghe thấy để chia sẻ với độc giả. Từ khách sạn mọi người đi lên xe giống như xe con thoi chạy trên con đường nhỏ trải sỏi đá băng ngang qua khu rừng có lá vàng lá xanh độ chừng 20 phút, đưa chúng tôi đến nơi có bãi đậu xe, có nhà giải lao khá rộng. Mọi người xuống xe chuẩn bị đi bộ. Cô Tina hỏi lại lần nữa nếu vị nào ngại đi đường rừng thì theo xe trở về khách sạn vì đi bộ khá xa. Vả lại muốn trở về khách sạn một mình cũng khó vì có thể bị lạc. Trước khi lên đường cô Tina nhắc nhở mọi người mang theo cây gậy nếu có và nước uống, thức ăn nhẹ vì đi xế chiều mới về.

Tôi có cây gậy xếp và chai nước nhỏ bỏ vào cái túi, cô Tina tình nguyện mang giùm. Cô bỏ vào backpack gọn gàng đeo lên vai Chi HNgọc nhìn trời mưa ngán ngẩm lên xe trở về khách sạn với 1 nữ du khách da trắng. Quý bà ai cũng mặc áo mưa và che dù tuy chỉ mưa lất phất, hạt nhỏ li ti. Chúng tôi tiếp tục đi bộ theo con đường sỏi đá, mấp mô, bề ngang khoảng 2 mét, khi thì giữa khu rừng, khi theo ven sườn núi, toàn những người đi bộ, không thấy bất cứ xe loại nào nơi con đường này. Đường đi thoai thoải lên cao. Có khoảng đường cách chừng 1 mét lại leo lên bậc thang. Đi một lúc lâu đến ven sườn núi trên cao. Từ đó chúng tôi thấy hồ nước rộng phía trước và dưới thấp. Một đoàn người bé li ti đang đi trên cây cầu bằng gỗ qua hồ. Đoạn đường này thỉnh thoảng có cái băng bằng các thanh gỗ trơn láng nhẵn nhụi hay khúc gỗ tròn đặt bên đường cho du khách nghỉ chân. Cái băng to dựng bên đường, cho biết bạn đang ở đâu, cao bao nhiêu mét so với mặt biển.

Cô Tina đưa chúng tôi đến nơi có cái ghế bằng đá giống như ngai vua ngày xưa, cho du khách chụp ảnh kỷ niệm xong cả đoàn đi xuống trở lại theo lối zic zac để xuống hồ. Hóa ra chúng tôi đến cây cầu gỗ bắc ngang qua hồ có đoàn du khách chúng tôi thấy khi còn trên núi. Trước khi đến cầu có bảng ghi tên hồ, chiều dài cây cầu gỗ nhưng tôi làm lạc mắt sờ tay nên không nhớ chắc cầu dài bao nhiêu mét. Cầu gỗ không tay vịn, khá dài, chừng 1,5 mét bề ngang, cách mặt nước hồ không xa do những khúc gỗ tròn ghép lại theo chiều ngang. Không biết họ làm cách nào mà trên 40 người đi trên cầu bình yên, cầu êm rờ không lắc lư hay chuyển động. Hồ chung quanh toàn nước trong veo, cá lớn nhỏ bơi lội. Chúng đàn lấm, bơi từng đàn. Có con tròn tựa to bằng bắp tay người lớn trông thật hấp dẫn khi nghĩ đến món ăn Việt Nam. Hướng dẫn viên cho biết không câu cá, không được bơi lội hay tắm trong các hồ. Có hồ sâu như hồ Kojak chiều sâu 47 mét. Các hồ trên cao (Upper lakes) rộng và sâu hơn các hồ dưới thấp (lower lakes). Thác nhiều lắm, cái lớn, cái nhỏ nhưng không cái nào to như thác Niagara, Canada. Cảnh thiên nhiên rất đẹp. Khi chúng tôi đến bên kia bờ hồ, đi dọc theo sườn núi đá vôi xem thác nước nghe tiếng nước chảy. Nơi này có khi đường đi bằng phẳng, có khi phải leo lên mấy bậc thang xong lại đi tiếp. Trên đường đi nơi nào mấp mô gập ghềnh nhiều sỏi đá là được lót gỗ bên trên.

Đi xa xa một chút rẽ vào con đường nhỏ thấy khoảng trống bằng phẳng nền đá, trưng bày các tượng điêu khắc bằng đá. Sau lưng các tượng là núi, vách đá bằng phẳng chẳng biết do thiên nhiên hay nhân tạo. Lúc đi trên cầu bắc ngang qua hồ thấy mấy con nai lớn có sừng và mấy con nai nhỏ đứng ở ven rừng cạnh bờ hồ nhìn nhìn xong lại trở vào rừng. Tuy trời mưa nhưng chim vẫn lượn qua lại tìm mồi bắt cá. Sau khi xem mấy thác nước chúng tôi trở ra đường mòn chính đi thêm quãng đường đến nhà hàng ăn uống, có khách sạn, cửa hàng bán quà lưu niệm, rượu, nước giải khát...

Hướng dẫn viên cho chúng tôi ngồi nghỉ chân nơi các băng gỗ có mái che hay mua quà lưu niệm. Xong mọi người đi thêm quãng ngắn đến bến tàu xuống tàu nhỏ về khách sạn. Tiếng là thế nhưng tàu chạy lòng vòng cho du khách xem cảnh thiên nhiên và các kiến trúc chung quanh hồ. Vùng Plitvice Lakes có 3 khách sạn to, câu lạc bộ thể thao, sân quần vợt, câu lạc bộ leo núi... ai là hội viên mới được tham dự cuộc chơi. Tàu đưa du khách sang bên kia bờ hồ để trở về. Mọi người phải đi bộ trong mưa theo đường mòn khoảng 20 phút mới đến khách sạn. Khi chúng tôi qua khỏi đoạn đường mòn trong khu rừng, đến con đường phẳng phiu, thấy nóc khách sạn, mừng ơi là mừng. Về phòng chị bạn tôi thành thoi ảm áp đang ngồi xem TV. Chị cười hỏi "mệt chưa?" Mệt thì có mệt nhưng thỏa trí tò mò và vui. Chẳng lẽ tốn bao nhiêu tiền, mất bao nhiêu thời gian bỏ gôi trên phi cơ rồi ở lại trong phòng xem TV. Như thế không cần đi đâu xa, ở nhà mở TV, tìm đài" du lịch " là có đủ hết các nước trên thế giới. Hôm sau trời quang mây tạnh, các anh mang máy ảnh chụp khu rừng và khu vực chung quanh khách sạn rất đẹp. Tuy ở vùng đồi núi nhưng xe bus ra vào khách sạn thường xuyên. Nhóm này ra, nhóm kia vào. Thức ăn ngon, chỗ ngồi rộng rãi lịch sự Chúng tôi ăn sáng ăn tối nơi nhà hàng khách sạn, buổi trưa thường ăn nơi khác trên đường du ngoạn.

Nhớ lại lúc còn trên núi, chúng tôi như đoàn người thám hiểm lẫm lẫm đi trong mưa. Đường đi có đoạn gồ ghề mấp mô, một bên núi, một bên hồ. Một vị nam nhi tay che dù, tay dắt vợ. Hai ông bà xem có vẻ tình tứ lãng mạn nhưng ông cho biết có lãng mạn chi đâu. Bà xã đau chân nếu không dắt rùi ro bà té không dậy được là bỏ cuộc chơi hết vui... Một vị khác mê chụp hình, trời mưa bụi mỏng như sương mù buổi sáng. Chụp ảnh sợ mưa làm ướt ống kính nên bà phải che dù cho ông chụp ảnh. Còn nữa, có vị nữ lưu da trắng tuy đứng tuổi nhưng khỏe mạnh. Bà chống gậy lụm lụm khi đi đường núi nên chậm hơn các du khách khác. Cô Tina và cả nhóm thỉnh thoảng phải dừng lại chờ bà. Một người nói "đường không trơn, bà dùng gậy làm chi. Bà trả lời tình queo" Cần thận vẫn hơn. Chờ khi té rồi mới nhớ tới gậy thì đã trễ"

Tóm lại chúng tôi có một ngày "hiking", đi bộ đã đòi trong mưa nhưng không ai bị ốm đau hay tai nạn, được thăm viếng công viên nổi tiếng trên thế giới, có nhiều cảnh đẹp thiên nhiên, rừng cây hồ nước... Các nơi khác cũng có núi, rừng, cây, cỏ nhưng mỗi cảnh mỗi khác.

Chúng tôi ở khách sạn hai đêm một ngày. Sáng hôm lại lên đường viếng thăm nơi khác, động Postonja (Postonja Caves, Slovenia).

Việt Nam có vịnh Hạ Long, nước xanh và trong veo, các hòn đảo có hang động, bãi cát đẹp. Ngoài

ra còn có động Thiên Đường và Hà Tiên với bao nhiêu cảnh thiên nhiên hữu tình, thơ mộng. Tiếc là hai địa phương này tôi chỉ biết qua sách báo, chẳng có cơ hội viếng thăm. Cầu mong quê nhà ngày càng trù phú thịnh vượng, dân chúng an lạc ấm no.

Ngoc Hạnh

Ghi chú: Hình ảnh của BS Liêm Vũ